

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

5. maj 2009

Besvarelse af spørgsmål 1 ad L 170 og L 171 stillet af Erhvervsudvalget den 20. april 2009, efter ønske fra Frank Aaen (EL).

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål 1:

Hvilke regler var det, selskabstømmerne misbrugte? Hvilke regler blev ændret, og er nogle af disse regler omfattet af L 170/L 171.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af spørgsmålet modtaget følgende udtalelse fra Skatteministeriet, hvortil jeg kan henholde mig:

”Det bemærkes indledningsvist, at begrebet ”selskabstømning” ikke dækker over én bestemt konstruktion, men over en lang række varianter.

Der var dog en række fællestræk i selskabstømningssagerne, idet de vedrørte køb og salg af overskudsselskaber. Overskudsselskaber var selskaber, hvis erhvervmæssige aktiviteter var ophørt, og hvis eneste aktiver typisk var en likvid beholdning og eventuelt en post værdipapirer. Samtidig var overskudsselskaber karakteriseret ved, at der påhvilede dem en væsentlig skatteforpligtelse.

I selskabstømningssagerne blev overskudsselskaberne solgt til overpris - almindeligvis til den regnskabsmæssige indre værdi med tillæg af en del af den skyldige selskabsskat, der var afsat i selskabets balance.

Der fandtes en række forskellige konstruktioner, hvorved køberen af et overskudsselskab kunne tømme selskabet for midler.

I en del af sagerne lod køberen overskudsselskabet anskaffe - fiktive - leasingaktiver for at eliminere selskabets skattebetaling, mens tømningen fandt sted. I andre tilfælde foretog overskudsselskabet med samme formål for øje forskudsafskrivninger på fiktive entreprisekontrakter.

I andre tilfælde fandt tømningen sted ved en kombination af de danske skatteregler og misbrug af dobbeltbeskatningsoverenskomster. Der fandtes også eksempler på ulovlige dispositioner, der bestod i, at køberen af overskudsselskabet blot fjernede selskabets likvide midler og derefter ikke foretog sig mere. Der blev således ikke længere udarbejdet regnskab eller indsendt selvangivelse for selskabet, og selskabet havde ingen lovlig direktion eller bestyrelse.

I selskabstømmingssagerne var det således blandt andet pligten efter skattekontrolloven til at afgive korrekte oplysninger ved selvangivelsen, der blev overtrådt, og i en række tilfælde var forholdene strafbare som skatte-svig efter samme lov.

Ved skattereformen i 1993 blev der indført en række regler, hvis formål var at formindske antallet af overskudsselskaber. Der blev således blandt andet foretaget ændringer i afskrivningsloven, så selskaber først kan afskrive på ny erhvervede leasingaktiver i indkomståret efter erhvervelsen. Formålet hermed var at forhindre, at overskudsselskabet kunne opnå et hurtigt fradrag med henblik på at fjerne skatten af selskabets indkomst optjent inden overdragelsen af aktierne. Bestemmelsen blev indført ved lov nr. 425 af 25. juni 1993 (L 293, 1992/93).

Selskabstømmingssagerne var også baggrunden for de ændringer af skattelovgivningen, der blev gennemført ved lov nr. 442 af 1. juni 1994 (L 234, 1993/94). Ved denne lov blev blandt andet bestemmelsen i selskabs-skattelovens § 33 A indført. Efter bestemmelsen hæfter den, der overdrager eller medvirker som rådgiver ved overdragelse af kapitalandele i et selskab til overpris, for selskabets skattegæld på overdragelsestidspunktet. Hæftelsen er betinget af, at der forgæves er forsøgt udlæg hos selskabet, og at overdrageren henholdsvis rådgiveren vidste eller burde vide, at selskabet var handlet til overpris.

Der foreslås ikke ved nærværende lovforslag ændringer i de ovenfor nævnte bestemmelser.”

Jeg kan derudover oplyse, at der i forhold til de selskabsretlige regelsæt typisk var tale om overtrædelse af reglerne om selvfinansiering.

Køberne af selskaberne brugte selskabets midler til at finansiere overtagelsen. De midler, som ikke blev brugt til at finansiere overtagelsen, blev stjålet af køberne. Selskaberne havde herefter ingen midler tilbage til at betale deres forpligtelser, hvorefter de blev tvangsopløst eller erklæret konkurs.

Sælgerne af selskaberne burde i henhold til dommene have vidst, at selskabernes midler skulle anvendes til at finansiere overtagelsen. Sælgerne blev derfor anset for at være erstatningspligtige.

Lovforslaget åbner op for en mindre lempelse af forbuddet mod selvfinansiering. Herefter vil det blive tilladt at yde selvfinansiering inden for de midler, som kan anvendes til udbytte. Dette betyder, at der kun lovligt kan laves selvfinansiering, hvis der i selskabet er midler til at dække alle selskabets forpligtelser.

Lovens almindelige krav til forsvarligt kapitalberedskab sikrer imidlertid, at der ikke lovligt kan ske udlån med henblik på selvfinansiering, hvis udlånet betyder, at selskabet ikke kan møde sine løbende forpligtelser.

Efter årsregnskabsloven skal et selskab indregne sine skatteforpligtelser i balancen. Dette betyder, at der kun kan ydes selvfinansiering, hvis der først er midler til at betale alle skatteforpligtelser.

De personer, der blev dømt i selskabstømmersagerne – både sælgere og købere - ville således formentlig også være blevet dømt, selvom de foreslåede ændringer havde været gældende på det tidspunkt.